

Bytí k „smrti“

Heideggerovo „Sein-zum-Tode“ je výstižným výrazem pro člověka archaického, i když z hlediska člověka již pojmově myslícího a reflektujícího. „Bytí-k-smrti“ je totiž vlastně „bytím“, obráceným zcela k minulosti, neboť „smrt“ je to, co přichází z minulosti (nikoli tedy, jak mnozí za to mají, z budoucnosti). Smrt totiž nepřichází jako něco ještě nejsoucího, nýbrž naopak jako to, co nás stíhá „zezadu“, z naší minulosti, až nás jakoby „dostihne“. Právě proto každá bytost, převážně soustředěná na smrt (a to může platit a platí jen o člověku), tedy „posedlá“ smrtí, žije v omylu a ve lži. Bytí je bytostně a vždycky bytím k životu, k aktivitě, nikoli k ne-životu a ke skoncování s aktivitou.

(Písek, 070409-1.)